

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Αμοιβαία συνδρομή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας, φορολογία τόκων και άλλες διατάξεις»

Το υπό εξέταση νομοσχέδιο περιλαμβάνει, υπό τον τίτλο «Αμοιβαία συνδρομή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας, φορολογία τόκων και άλλες διατάξεις», σημαντικό αριθμό διατάξεων, κυρίως φορολογικού περιεχομένου, με τις οποίες ενσωματώνονται στο ελληνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες, κυρίως φορολογικού περιεχομένου. Οι διατάξεις αυτές είναι κατανεμημένες σε πέντε κεφάλαια, καθένα από τα οποία αποτελεί διαφορετική θεματική ενότητα. Ειδικότερα:

- το Κεφάλαιο Πρώτο (άρθρα 1-2) ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας,

- το Κεφάλαιο Δεύτερο (άρθρα 3-13) ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 σχετικά με τη φορολογία των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που αποκτούν φυσικά πρόσωπα,

- το Κεφάλαιο Τρίτο (άρθρα 14-16) ρυθμίζει ζητήματα για τη φορολόγηση των δικαιωμάτων και των τόκων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003,

- το Κεφάλαιο Τέταρτο (άρθρα 17-18) εναρμονίζει την ελληνική νομοθεσία περί Φ.Π.Α. με τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/92/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τον τόπο παράδοσης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, τέλος,

2

- το Κεφάλαιο Πέμπτο (άρθρα 19-22) περιέχει διάφορες διατάξεις και, ειδικότερα, περί Ομάδων Σχεδιασμού Προγραμμάτων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (άρθρο 19), περί μεταφοράς έδρας της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Προγραμμάτων «Interreg» (άρθρο 20), περί ρυθμίσεων ζητημάτων ΕΛ.ΤΑ (άρθρο 21) και περί ενάρξεως ισχύος του υπό συζήτηση νομοσχεδίου (άρθρο 22).

Α΄ Ως προς το σύνολο του νομοσχεδίου

Από τη μεταφορά, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, στο ελληνικό δίκαιο, μιας σειράς ευρωπαϊκών ρυθμίσεων, κυρίως του 2003, σχετικά με σημαντικά φορολογικά ζητήματα, δεν προκύπτουν ζητήματα αντισυνταγματικότητας. Αντιθέτως, η ενσωμάτωση των ρυθμίσεων αυτών στο ελληνικό δίκαιο αποτελεί υλοποίηση επιταγών του κοινοτικού δικαίου. Ειδικότερα, η Οδηγία 2003/93/ΕΚ προέβλεπε ως καταληκτική ημερομηνία συμμόρφωσης, την 31η Δεκεμβρίου 2003 (άρθρο 3), η Οδηγία 2003/48/ΕΚ προέβλεπε ως καταληκτική ημερομηνία για την εναρμόνιση, την 1η Ιανουαρίου 2004 (άρθρο 17 παρ. 1), η Οδηγία 2003/49/ΕΚ προέβλεπε ως καταληκτική ημερομηνία συμμόρφωσης, την 1η Ιανουαρίου 2004 (άρθρο 7, αλλά βλ. και άρθρο 6, όπου υπάρχει ειδική πρόβλεψη για την Ελλάδα όσον αφορά το άρθρο 1 της Οδηγίας μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2005 και με οκταετή επιπλέον μεταβατική περίοδο) και η Οδηγία 2003/92/ΕΚ προέβλεπε ως καταληκτική ημερομηνία συμμόρφωσης, την 1η Ιανουαρίου 2005 (άρθρο 2). Εξ άλλου, οι ως άνω ενσωματώσεις συμβάλλουν ουσιαστικά στην εμβάθυνση της ευρωπαϊκής φορολογικής εναρμόνισης, ενώ εμπεδώνουν και τη διοικητική συνεργασία της Χώρας με τα λοιπά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Β΄ Ως προς τις επιμέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου

Κατωτέρω επισημαίνονται, κατ' άρθρο του νομοσχεδίου, τα ειδικά ζητήματα που αντιμετωπίζονται.

Κεφάλαιο Πρώτο (άρθρα 1-2)

Η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 για την αμοιβαία συνδρομή των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας.

Η ανάγκη καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, στις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ιδιαίτερα ευάλωτη, λόγω της μεγάλης κυ-

κλοφορίας προσώπων, αγαθών, υπηρεσιών και κεφαλαίου που συντελείται στους κόλπους της είχαν ήδη οδηγήσει το Συμβούλιο να εγκρίνει, από την 10-2-1975, Ψήφισμα (ΕΕΕΚ C 35, 14-2-1975, σελ. 1) για τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν στην Κοινότητα, στο πλαίσιο του αγώνα εναντίον της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής. Το Ψήφισμα αυτό ακολούθησε η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ για την παροχή αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων φορολογικών αρχών των κρατών μελών προς καταπολέμηση της διεθνούς φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής στον τομέα των άμεσων φόρων, δηλαδή των φόρων εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων και των φόρων περιουσίας. Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ αποτελεί το πρώτο νομοθετικό κείμενο που εγκαθιδρύει σύστημα πολυμερούς διοικητικής αρωγής μέσω ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας. Οι διατάξεις της Οδηγίας θεσπίζουν την ελάχιστη υποχρεωτική συνεργασία ανάμεσα στα κράτη μέλη και προβλέπουν μορφές πιο στενής συνεργασίας για τα κράτη μέλη που το επιθυμούν. Η Οδηγία αυτή τροποποιήθηκε επανειλημμένα. Αποτέλεσε, για πρώτη φορά, αντικείμενο τροποποίησης, το 1979, με την Οδηγία 79/1070/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 1979. Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ, καθώς και η ως άνω τροποποιητική της Οδηγία 79/1070/ΕΟΚ, ενσωματώθηκαν στο ελληνικό δίκαιο με τα άρθρα 19-24 του κεφαλαίου Β΄ «Αμοιβαία ενδοκοινοτική βοήθεια» του Ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α΄/17-12-1990, «εκσυγχρονισμός και ανάπτυξη του δημοσίου τομέα και της κεφαλαιαγοράς, φορολογικές και άλλες διατάξεις». Το 1992, τροποποιήθηκε εκ νέου, με την Οδηγία 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003, την οποία ενσωματώνει στο εθνικό μας δίκαιο το Κεφάλαιο Πρώτο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου. Μετά τις τροποποιήσεις αυτές, η διοικητική συνεργασία αφορούσε τόσο τους άμεσους φόρους όσο και τον Φ.Π.Α. και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Τέλος, η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ τροποποιήθηκε και από την Οδηγία 2004/56/ΕΚ του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004. Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ τροποποιήθηκε, επίσης, επανειλημμένα από τις κατά καιρούς πράξεις προσχώρησης των διαφόρων νέων κρατών μελών.

Σημειώνεται, ότι η Κοινότητα, με την τότε προοπτική της εγκαθίδρυσης της ενιαίας αγοράς από 1-1-1993 και της θέσης σε εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος Φ.Π.Α., είχε υιοθετήσει τον Κανονισμό 218/92/ΕΟΚ με σκοπό τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του Φ.Π.Α., που μέχρι τότε διεπόταν μόνον από την Οδηγία 77/799/ΕΟΚ, και την αποφυγή της απώλειας φορολογικών εσόδων, που θα προκαλούσε στα κράτη μέλη το μεταβατικό καθεστώς Φ.Π.Α.. Σύμφωνα με τον Κανονισμό αυτόν, οι κρατικές αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν κάθε χρήσιμη πληροφορία όχι μόνον για τη βεβαίωση, αλλά και για την είσπραξη του Φ.Π.Α. επί των ενδοκοινοτικών παραδόσεων και αποκτίσεων αγαθών. Με σκοπό την άρση των δυσχερειών που δημιουρ-

γήθηκαν από την ύπαρξη δύο νομικών βάσεων για τη συνεργασία στον τομέα του Φ.Π.Α., δηλαδή των διατάξεων της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ και του Κανονισμού 92/218/ΕΟΚ, αλλά και την ενίσχυση της συνεργασίας αυτής για να αντιμετωπισθεί το τεράστιο πρόβλημα φοροδιαφυγής που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια στον τομέα του Φ.Π.Α., η Επιτροπή είχε ήδη προτείνει, από τα τέλη Σεπτεμβρίου 2001, την υιοθέτηση ενός νέου κανονισμού και την κατάργηση του Κανονισμού 92/218/ΕΟΚ. Ο νέος Κανονισμός 1798/2003/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 (L 264/15-10-2003), που αντικατέστησε τον Κανονισμό 92/218/ΕΟΚ, έδωσε έμφαση στην απευθείας συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών ελέγχου του Φ.Π.Α., η οποία μέχρι τότε δεν ήταν εφικτή λόγω του ότι το ισχύον καθεστώς προέβλεπε ότι η ανταλλαγή πληροφοριών διεκπεραιώνεται μέσω αρμοδίων αρχών ειδικά εξουσιοδοτημένων για τον σκοπό αυτό. Επίσης, επεκτάθηκε το πεδίο εφαρμογής της συνεργασίας, για να περιλάβει και τις ενδοκοινοτικές παροχές υπηρεσιών, και ενισχύονται οι μορφές ανταλλαγής πληροφοριών χωρίς προηγούμενη αίτηση της αρμόδιας αρχής. Ο Κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει από 1η Ιανουαρίου 2004 (άρθρο 48), είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Με την Οδηγία 2003/93/ΕΚ επαναπροσδιορίσθηκε το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, αφενός μεν, με ορισμένες εξαιρέσεις, αφετέρου δε, με ορισμένες προσθήκες. Έτσι, εξαιρέθηκαν τα θέματα που αφορούν στη διοικητική συνεργασία στον τομέα του Φ.Π.Α., τα οποία ρυθμίστηκαν με τον Κανονισμό 1798/2003/ΕΚ, και οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, για τους οποίους δεν θα εφαρμοσθεί η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ από 1ης Ιουλίου 2005, διότι έχει προωθηθεί, με σκοπό τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ρυθμίζει τα συναφή με την αμοιβαία διοικητική συνδρομή θέματα αποκλειστικά και μόνον για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Αυτό πρόκειται να ισχύσει από 1ης Ιουλίου 2005. Με πρόταση νέας Οδηγίας, εν εξελίξει, η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ δεν θα ισχύει πλέον για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης από την ως άνω ημερομηνία. Εξ άλλου, προστέθηκαν στο πεδίο της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ οι φόροι επί των ασφαλιστρών, ο φόρος κύκλου εργασιών, τα τέλη χαρτοσήμου, καθώς και φόροι παρόμοιοι ή ανάλογου χαρακτήρα, που ενδεχομένως προστίθενται ή αντικαθιστούν τους φόρους αυτούς. Σχετικά με την ενσωμάτωση του πεδίου εφαρμογής σημειώνεται ότι, ενώ ο τίτλος της Οδηγίας 2003/93/ΕΚ αναφέρεται ρητά τόσο στην άμεση όσο και στην έμμεση φορολογία, το νομοσχέδιο αναφέρεται μόνο στην άμεση φορολογία. Επίσης, το νομοσχέδιο (άρθρο 2 παρ. 1), αντίθετα από ό,τι προβλέπει η Οδηγία (άρθρο 1 παρ. 1 του κωδικοποιημένου κειμένου της), εξαιρεί από το πεδίο εφαρμο-

γής του τους φόρους που υπάγονται στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Σχετικά με το Κεφάλαιο Πρώτο, επισημαίνεται ότι υπάρχει υποχρέωση εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας μέχρι 31-1-2005 με την Οδηγία 2004/56/EK (νεότερη της ήδη με το παρόν νομοσχέδιο ενσωματούμενης Οδηγίας 2003/93/EK), η οποία είναι και αυτή τροποποιητική της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, όπως ήδη μνημονεύθηκε ανωτέρω. Εξ άλλου, με την εναρμόνιση αυτή θα επιτυγχανόταν καλύτερη προστασία των προσωπικών δεδομένων, τα οποία, βεβαίως, η φορολογική συνεργασία μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών είναι δυνατόν να θέσει σε κίνδυνο. Ειδικότερα, ιδιαίτερα χρήσιμες είναι, από την άποψη αυτή, οι διατάξεις που προβλέπουν τη διασφάλιση του απορρήτου σχετικά με τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση ενός κράτους μέλους, κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ. Προβλέπεται στο άρθρο 7 της τροποποιημένης από την Οδηγία 2004/56/EK Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, ότι οι πληροφορίες αυτές τηρούνται απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο που τηρούνται απόρρητες οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' εφαρμογή της εσωτερικής νομοθεσίας. Ακόμη, το άρθρο 8 της τροποποιημένης από την Οδηγία 2004/56/EK Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ προβλέπει ορισμένα όρια στην ανταλλαγή πληροφοριών. Έτσι, προβλέπεται ότι η Οδηγία δεν επιβάλλει στο κράτος μέλος, από το οποίο ζητείται η πληροφορία, την υποχρέωση να διεξαγάγει έρευνες ή να κοινοποιήσει πληροφορίες, εφόσον η διεξαγωγή των ερευνών ή η συλλογή των πληροφοριών αντιβαίνει στη νομοθεσία ή στις διοικητικές πρακτικές της αρμόδιας αρχής του εν λόγω κράτους. Επίσης, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να αρνηθεί να διαβιβάσει πληροφορίες, εφόσον το κράτος μέλος που τις ζητά δεν είναι σε θέση, είτε για πραγματικούς λόγους, είτε για νομικούς λόγους, να παράσχει το ίδιο είδος πληροφοριών.

Εξ άλλου, θα έβαινε προς την κατεύθυνση της συμβολής στην ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής φορολογικής συνεργασίας η ενσωμάτωση της παραγράφου 2 (δεύτερη υποπαράγραφος) της τροποποιημένης από την Οδηγία 2004/56/EK Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, η οποία, στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, προβλέπει ότι, για τη λήψη των ζητούμενων πληροφοριών, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή η διοικητική αρχή προς την οποία η τελευταία παρέπεμψε το θέμα, ενεργεί όπως θα ενεργούσε και για ίδιο λογαριασμό ή μετά από αίτηση άλλης αρχής της χώρας της.

Επιπλέον, προς την ίδια ως άνω κατεύθυνση θα έβαινε η ενσωμάτωση του άρθρου 8α της τροποποιημένης από την Οδηγία 2004/56/EK Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ που ρυθμίζει τις κοινοποιήσεις. Ειδικότερα, προβλέπει ότι, μετά από αίτηση αρμόδιας αρχής ενός κράτους μέλους, η αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τους κανόνες που

διέπουν την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων στο κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, όλες τις πράξεις και αποφάσεις που προέρχονται από τις διοικητικές αρχές του αιτούντος κράτους μέλους και αφορούν την εφαρμογή στο έδαφός του της φορολογικής νομοθεσίας που καλύπτει η Οδηγία. Η αίτηση κοινοποίησης περιλαμβάνει το αντικείμενο της πράξης ή της απόφασης προς κοινοποίηση και διευκρινίζει το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία χρήσιμη για την εξακρίβωση της ταυτότητάς του. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει αμέσως την αιτούσα αρχή για τη συνέχεια που δίνει στην αίτηση κοινοποίησης και, ειδικότερα, για την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ή η πράξη κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη.

Επίσης, προς την ίδια ως άνω κατεύθυνση θα έβαινε η ενσωμάτωση του άρθρου 8β της τροποποιημένης από την Οδηγία 2004/56/ΕΚ Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ που προβλέπει τη διεξαγωγή ταυτόχρονων ελέγχων. Όταν η φορολογική κατάσταση ενός ή περισσότερων υποκειμένων σε φορολογία προσώπων είναι κοινού ή συμπληρωματικού ενδιαφέροντος για δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη αυτά μπορούν να συμφωνήσουν να διενεργούν ταυτόχρονους ελέγχους στο έδαφός τους, με στόχο την ανταλλαγή πληροφοριών που έχουν αποκτηθεί, οποτεδήποτε οι έλεγχοι αυτοί φαίνεται ότι είναι αποτελεσματικότεροι από τους ελέγχους που διενεργεί ένα μεμονωμένο κράτος μέλος. Επίσης, προβλέπεται, ότι η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλος ορίζει κατά τρόπο ανεξάρτητο τα υποκείμενα σε φορολογία πρόσωπα έναντι των οποίων προτίθεται να προτείνει τη διενέργεια ταυτόχρονου ελέγχου. Ενημερώνει την οικεία αρμόδια αρχή των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών για τις περιπτώσεις οι οποίες, κατά την άποψή της, θα πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο ταυτόχρονων ελέγχων. Αιτιολογεί την επιλογή της αυτή, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, παρέχοντας τις πληροφορίες που την οδήγησαν να λάβει αυτή την απόφαση. Προσδιορίζει τη χρονική περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας θα πρέπει να διενεργούνται οι εν λόγω έλεγχοι. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους αποφασίζει, στη συνέχεια, αν επιθυμεί να συμμετάσχει στους ταυτόχρονους ελέγχους. Μόλις λάβει πρόταση για ταυτόχρονο έλεγχο, η αρμόδια αρχή επιβεβαιώνει στην αντίστοιχη αρχή τη συμφωνία της ή της ανακοινώνει την αιτιολογημένη άρνησή της. Κάθε αρμόδια αρχή των ενδιαφερομένων κρατών μελών ορίζει αντιπρόσωπο υπεύθυνο να κατευθύνει και να συντονίζει τον έλεγχο.

Κεφάλαιο Δεύτερο (άρθρα 3-13)

Η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου

2003 για τη φορολογία των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που αποκτούν φυσικά πρόσωπα.

Η Οδηγία 2003/48/ΕΚ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που αποκτούν φυσικά πρόσωπα αποσκοπεί στη φορολόγηση των πληρωμών τόκων μόνον στο κράτος μέλος της κατοικίας του φυσικού προσώπου του πραγματικού δικαιούχου. Για την επιτυχία αυτού του σκοπού, η Ελλάδα είχε επιλέξει το σύστημα της ανταλλαγής πληροφοριών. Η ενσωματούμενη Οδηγία (άρθρο 17 παρ. 1) προβλέπει, όπως μνημονεύθηκε και ανωτέρω, ότι τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να υιοθετήσουν, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2004, τις νομοθετικές, κανονιστικές και λοιπές διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή τους με αυτήν. Σημειώνεται, ότι το άρθρο 9 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου προβλέπει μεταβατική περίοδο για τους τόκους που αποκτά δικαιούχος κάτοικος Ελλάδος και ο φορέας πληρωμής των οποίων είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο, το Λουξεμβούργο ή την Αυστρία, δηλαδή τις χώρες που δεν είχαν επιλέξει το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών. Επίσης, μεταβατική ρύθμιση σχετικά με τους διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους προβλέπει το άρθρο 11 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου.

Κεφάλαιο Τρίτο (άρθρα 14-16)

Η εναρμόνιση βάσει της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 για τη φορολόγηση των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με την Οδηγία 2003/49/ΕΚ για τη φορολόγηση των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπεται ότι, κατά την καταβολή από ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαιωμάτων ή τόκων σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος. Προβλέπεται μεταβατική περίοδος οκτώ ετών, κατά την οποία γίνεται παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή 10% για τα πρώτα τέσσερα έτη και 5% για τα υπόλοιπα τέσσερα. Η ενσωμάτωση γίνεται κατά ρητή υποχρέωση που προβλέπει η ήδη ενσωματούμενη Οδηγία (άρθρο 7 παρ. 1).

Σημειώνεται ότι, για τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις, έχει εκδοθεί η Οδη-

γία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ης Δεκεμβρίου 2003, τροποποιητική της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς που ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών. Ενώ η τροποποιητική αυτή Οδηγία προβλέπει (άρθρο 2 παρ. 1) ως καταληκτική ημερομηνία εναρμόνισης την 1η Ιανουαρίου 2005, δεν έχει ακόμη ενσωματωθεί στο δίκαιό μας.

Κεφάλαιο Τέταρτο (άρθρα 17-18)

Η εναρμόνιση των διατάξεων περί Φ.Π.Α. βάσει της Οδηγίας 2003/92/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 για την τροποποίηση της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σχετικά με τους κανόνες για τον τρόπο παράδοσης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

Με το κεφάλαιο αυτό εναρμονίζεται το εθνικό μας δίκαιο με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/92/ΕΚ, με την οποία τροποποιήθηκε η Οδηγία 77/388/ΕΟΚ, γνωστή ως 6η Οδηγία, περί Φ.Π.Α., σχετικά με τον προσδιορισμό του τόπου παράδοσης αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

Αθήνα, 31 Ιανουαρίου 2005

Ο Εισηγητής

Θεόδωρος Π. Φορτσάκης

Αναπληρωτής Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Στέφανος Ι. Κουτσουμπίνης

Επίκουρος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο Προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αντώνης Παντελής

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών